

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De eruditione christifideliu[m]

Herolt, Johannes

Colonie, 27. X. 1496

De remedijs gule que sunt sex.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30784

De peccato

renta est. sed consuetudo multa necessaria facit: Ideo dicitur Eccl. 29. Initium vite hominis est panis et aqua. Ergo attendendum est ad sumendum alimento. sicut ad medicamenta. Aug. p. 2fess. Hoc me docuisti domine: ut quemadmodum ad me dicamenta: sic ad alimenta sumpturus accedam. Et quod nunquam accedat propter satietatem: sed semper se retrahat circa appetitum et non sinat perire concupiscentiam et delectationem nature: sed potius consideret quantum necessitatis sufficiat ibi sistat. Sed quia difficile est suare: ideo frena gutturalis sunt temperate retinenda. Aug. p. 2fess. Et quis est dominus qui non rapiatur aliquem extra metas necessitatis. quis est ille magnus et glorificet nomen tuum.

Certio occultat se sub appetitu ciborum abiectione: cum immoderate appetuntur et sumuntur. Gregorius in moralibus. Neque enim cibus: sed appetitus in vito est. Unde et laudiores cibos plenius sine culpa sumimus: et abiectiones non sine reatu conscientie degustamus: hinc est quod esau per lenticulam prematus perdidit. Et helias in heremo carnes comedendo metis virtutem suavit. Primus homo etiam temptatus fuit non devino sed de pomo. Hic qui nimis appetitum habet ad grossa cibaria. ex hoc quandoque non credunt se peccare. cum tamen hoies etiam quoadog in grossis cibariis delinquent. Unde Hermannus schilditz dicit quod immoderata concupiscentia edendi vel bibendi potest esse tam in preciosis cibis quam in vilibus. scilicet quod aliquis in cibo nimium delectetur: vel nimis cibum cupiat. sicut esau lenticulam. de qua habef. Gen. 25. Da mihi de hac coctione russa alioquin moriar. Nota quod ad obsecundum quod homo in quietate sumedit cibum semper teneatur in freno rationis: nam in cibis delectabilibus: quam etiam in grossis duo requiruntur. Primo quod homo semper sequatur rationis ductum et non edacitas appetitum: ut dicas cuius apostolo ad philippenses. Quod saturari et esuri: scio

abundare et penuriam pati. Sic scilicet non sumat cibum secundum appetitum: sed secundum mensuram rationis. Secundum est quod homo semper de donis sibi diuinitus concessis nihil sibi ascribat. sed rotum deo attribuat. et opera quod sumit quasi a manu dei se sumere cognoscatur et recipiat. sic pauperrimi hospitali cum gratiarum actione recipit cibum sibi misericorditer porrigit quo nutritur. Et semper mente per gratiarum actionem ad deum eleuet sic quod nunquam ciborum delectationi appetitum immerget. hec faciens reatum vitabit: et meritum cumulabit.

Remedia gule sunt sex.

Requiritur de remedij communibus contra gulam et ebrietatem. Quo per primus est meditatio mortis. Unde Augustinus in libro exhortationum. Nihil sic reuocat a peccato quam frequens mortis meditatio. cum scilicet quis pre cogitat. quod corpus suum dabat spiritibus in escâ. Quid enim dicemus de gulosis hominibus impinguates corpora sua cum cibariis delicatis: nisi quod sunt cocivermum preudentes vermis ut escâ desuis corporibus impinguatis habeat. Unde Berninus. Si diligent consideres corpus tuum. quid per os. quid per narres. ceterosque meatus corporis exeat: vilius sterquilinium nunc vidisti. Unde ergo superbis homo cuius conceptio culpa. nasci pena. labor vite mori post hominem vermis. post verme fetor horror. Hic in non hominē vertitur omnis homo. Hoc aduertere deberet gulosi: et sic erubescere corpus suum cum delicatis cibis impinguare. Unde Augustinus de verbis domini sermone. v. Preciosus cibus ad te intrat. quid sit cum intrauerit. Non nos si specula haberemus inventre de cibis preciosis erubesceremus. Secundum remedium est considerare male que homini ex crapula eveniunt. Nam triplex mors sequitur ex crapula. Prima est mors anime: quia gulosi et ebriosi oce-

onata rida

cidunt animas suas. Unde beat⁹ Au-
gustinus. Sicut expirat corpus cū ani-
mam foras emittit: sic expirat anima.
cum deum amittit. et hoc contingit qn/
do homo s̄m carnem crapulose viuit.
Unde apostol⁹. Si s̄m carnem vixeris/
tis: moriemini. Unde etiam Hieroni/
mus. Nostens curis sordidam animam
reddit. Sed a mors est mors corporis.
Unde Ecclasiast. xxvij. Propter cra/
pulam multi obierunt: qui aut abstinēs
est: ad hinc etiam. Tertia est mors cor/
poris et anime simul post iudicium. Ex/
emplum de epulone: ut haberetur Luce/
xvi. Qui quotidianus epulabatur splendi/
de. et post mortem suam sepultus est i in/
ferno ubi torquebitur famer sit: hoc p̄z
ex eo quia iam ultra mille annos. p̄ gue/
ta aque rogauit dicens. Pater abraam
mitte lazaram ut intingat extremum di/
giti sui in aquā ut refrigeret linguā meā
quia crucior in hac flamma. R

Tertium remedium est considerare pe/
nuria m̄ miseriam christi. Quia qui ie/
junia christi p̄cet: defacili a gula absti/
nebit. Enota q̄ christus tribus vicib/
esurit. Primo em cum quadraginta di/
ebus et noctibus iejunauit. et tunc h̄a/
buit aliud ad comedendum nisi lapides
quando temptator dixit ei. Si fili⁹ dei
es Aliavice esurit. et non habuit nisi fo/
lia. sicut legitur Matthei. xxi. de fercul/
nea: quonon habuit nisi folia. cui chri/
st⁹ maledixit. Terciavice esurit et sitiuit
scilicet in sua passione quando dixit Si/
tio. Tunc enim non habuit nisi acetum
et sel ad comedendum et bibendum. Un/
de psal⁹. Dederunt in escam meam fel.
et in siti mea potauerunt me acero.

S Quartum remedium est considerare
fercula. et potum damnatorū. Pro quo
notandum q̄ gulosi habebunt triplicia
fercula. Primum ferculum est fames.
Unde ps. Famem patientur ut canes
Unde esa. ix. Unusquisq; carnem bra/
ebi⁹ sui vorabit. Iq; pre nimia fame et do/
lore.

Secundum ferculum est eterna mors:
Un p̄s. Mors depascet eos. et hoc est
valde miserabile. quia semper morientur
et tamen nunq; finaliter mori possunt.
Un Apoc. ix. Mors fugiet ab eis. qz
si mors corporalis (que est nisi separatio cor/
poris et anime) si hominē torquet. q̄ nec
stare nec sedere nec loqui potest. Quid
tunc mors eterna faciet in damnatis Un
Job. xv. Consumat mors fortitudinem
eius. Exemplum patz de debilitate p̄/
senti. que si sic debilitat fortissimos quā/
to magilla mors amara reddet illa cor/
pora debilia ad resistendum et ad se mo/
uendū. **T**ertiū ferculum sunt carnes de/
cocte et assae Un Job. xxiiij. Transibunt
ab aquis niuum. Cum em in frigore
sunt: tunc congelat ex nimio frigore ling/
ua eorum. et sic comedent eam quasi car/
nes coctas. Cum aut in calore detinen/
tur: tunc ex nimio calore assatur et crema/
tur lingua in ore ipsorum. et sic tunc ea co/
medunt quasi carnes assas Un Apoc
xvi. Reducabāt linguas suas pro do/
lore. Quis aut erit potus damnatorū
ostendit p̄s. dicens Ignis sulphur spūs
et c. Quia sicut viñ penerat membra
et letificat cor homīs. sic potus infernal/
totum hominē penetrat et eū ab intra
et ab extra cōtristat. **T** Quintū
remedium est. q̄ reddituri sumus deo rō/
nem de omnibus inutiliter et superflue ex/
pensis vscq; ad minutissimum q̄drātem.
Quia s̄m veram iusticiā dei homo bi/
bens haustum aque sine causa et necessi/
tate: de hoc redditurus est rōem. O qd
tunc dicturi sunt q̄ tordenarios: immo/
grossos et florenos gulose et ebrios expē/
derūt. qui quādoq; a manevscq; ad ves/
peram: immo quādoq; noctem supad/
dunt. et sic in taberna sedent. et se cum vī
no supfluere plent. et siccis inebriāt. de q/
bus omnibus districtam reddituri sunt
rationem. Ergo quilibet christianus tū/
mens deum nunq; sine causa et necessi/
tate et utilitate deberet bibēnū haustum

L 5

De peccato

Essem in comedendo et bibendo debet quod rere sustentationem nature. **Vñ Aug'** de verbis domini. **S**i quid manducas et bibas ad refectorem et recuperatorem membra: tunc tuus cibus et potus laudat deum.

A **C**extum remedii est considerare eternam cenam nobis in celo preparata: ubi habemus fercula magna: fercula multa: fercula dulcia: et fercula preciosa. **P**rimo fercula magna quod corporum et anima ibi pascit. si cur hic in patrem tantum guttur: immo et per gutturis terram cibatur cum patrem cibo. **Q**uid cum cibus ad ventrem venerit: amodo non sapit. Item si unus tibi pro labore totum mundum daret: satis esset quem deus solo verbo creavit. quia dixit et factas sunt. **Q**uid tunc cum tibi celum dabit cum gaudiis suis: ubi apponet dilectionem suam ut magnum gaudium tributifaciat. **A**nde dixit discipulus suis **G**audio parare vobis locum. **S**ecundo habebimus ibi multa fercula: quia tot quantum sunt sancti et angeli in celo: quorum numerus est nobis ignotus. **Q**uia sicut nec stellas caeli: nec guttas maris: sic nec numerum sanctorum aliquis nos tam numerare poterit. **Vñ apoc. 7.** **I**psi turbaz magnam quam nemo dinumerare poterat. **E**t de quolibet sancto qualibet nostrum magnus gaudium habebit. quod nos sumus et diligimus nos alterutrum. sic quod nunquam mater in presenti sic dilexit filium suum virginem. **E**t sic ex nimia charitate fratrem anselimum. **U**nusquisque inter tuum gaudet de alterius gaudio inquam enim de suo proprio. **E**t ergo quicquid in non habet in seipso: hochabet in alio. **A**nde Gregorius. **E**x illi sancte et perfecte charitatis merito fieri quisque habetur in alio: quod non habet in proprio merito: ergo quicquid alij habet hoc eum erit ex sincera charitate. sicut quod habet hunc unum membrum coniunctum eum alijs. sic erit in celo inter sanctos. Item tantum gaudium habebit quis deo sancto: quod si mille annos deo seruisset: per-

tantum spacium temporis deo non plene debet satificeasset. ergo si totus mundus esset illius homines: tunc potius vellet illo carere quam gaudio illo purari quod de uno solo sancto potest habere. **T**ertio habebimus ibi fercula dulcia: sic quod talis dulcedo est hic ignota. **Vñ ps.** **Q**uia magna multitudo dulcedinis tue domine: quia abscondisti timores te. **I**dem. **P**arasti in dulcedine tua paupiri deus. **A**po. xix. **B**eatique ad cenan agni vocati sunt. **E**tiam prout in sanctis quod tanta sustinuerunt. **Vñ pauperis** vidit gaudia celi: et postea dixit **N**on sunt dignae passiones huius temporis ad futuram gloriam que sunt. **S**icut tribulaciones et oem paupertatem quod sustineret: in super et omni die millesies moreret: adhuc coidignum non fecisset. **A**nde **H**iero. in eppla. **N**ullus labor durus: nullum tempus longum videri debet quo gloria eternitatis acquiritur. **Vñ Christost.** de recuperatione lapsi. **S**i quotidie oporteret nos tormenta perferre: si ipsam gehennam paruo tolerare per eo ut ipsum christum videre possemus in gloria et sancto eius numero sociari. non erat dignum pati omne quod triste est. modo ut tam boni tantorum glorie participants haberemur. **Q**uarto habebimus ibi fercula preciosa. quia de me databit se nobis in primis. **E**t si creatura a deo creata potest letificare hominem **C**eteri gratia: sicut aurum auarum. et honor et potestas et vestes preciosas superbum. cibus preciosus et vinum bonum gulosum. et sic de alijs quid tunc creator potest. **T**antum sunt enim gaudia caeli quod si celum aperiret et minimus gaudium alicuius pulsancti videre: quod quis remota a nobis sunt. tam totus mundus hoc gaudium sustineret non posset. **S**i autem possibile esset quod sufficeret posset: tunc nullum cor esset adeo triste quin ex hoc letificaret. immo si interim in igne arderet vel in glacie staret. vel etiam ipsam mortem corporis sustinere. de his omnibus nihil interim sentiret. **Q**uid tunc erit cum nos illuc venerimus et cum deo

et cum omnibus sanctis gaudebimus. Item deum videre est ita delectabile. qd
brius Augustinus dicit qd potius vellat esse in inferno et deum videre: qd in celo et tei visione carere. Unde angeli iam quasi per septem milia annorum deum viderunt. et si ad istum oculi deberent priuari visione dei: nimis grane esset eis. Quavis enim angeli hic mira operentur et nobis frequenter seruiantur. tamen semper deum contemplatur. Quod Math. xvii. Angeli eorum semper vident faciem patris mei qui in celis est. Item de hac visione et de dulcedine eius dicit ps. Quoniam mille anni auctor oculos tuos tanquam dies hesterna que preteriit. ubi dicit glo. qd nunc aliqua dies tam gaudiose consumpta est in presenti quam milie anni breviores estimantur in celo. Itē in hac visione implebitur desiderium hominis. Unde ps. Gaudiorum cum apparerit gloria tua. Quia in celo quilibet satiatitur: siue sit magni meriti siue parvus qd quilibet contentat instantem qd non potest plus desiderare. Exemplum de va se magno quod potest continere viginti vrnas vini: cu habet easdem plenum est et non potest plus recipere. Similiter de vase parvo quod potest continere unam somam mesuram: cu habet illam tunc plenum est et contentat ita bene in una mensura sicut magnum vas in viginti vrnis. Sic est de sanctis magnis. sicut de sancto Petro vel Paulo vel Dominicoy vel sancto Francisco. qui habent magnaya sa. id est magna merita. Et denob qui sumus quasi parva yasa cum quis meritis. Unus Aug. libro. xxij. de ciuitate dei. Ideo deus erit finis desideriorum nostrorum. qui sine fine videbitur: sine fastidio amabitur: sine fatigatore laudabitur. Idem eodem libro Quod deus preparavit diligentibus se fidei non caput. spem attingitur. charitate non comprehenditur. desideria et vota transgreditur. acquiri potest. estimari non potest. Exemplum de gaudibz celi. Legitur qd in ecclesia beati

Petri colonie cu esset quedam obessa: cotigit ad illam aliam obessam superuenire. Proxima contra aliam cepit insurgere. et clamoribus et tumultibus se afficere. demoni dicerebat Viser quid sentiendo lucifero sic de celo ruimus. Alter respondit. quare fecisti. Quis illa adhuc quasi penitundinis verba pferrent: alter subiuxit. Tace. ista prima nimis est sera. Et idem demon interrogatus a circumstantibus qd facere vellat ut sic ad celum redire posset. Respedit ei. Si esset collina ferrea et rasoribus et clavis acutissimis armata a terra usque ad celum erecta usque ad diem iudicij: si carnem haberet in qua sic pati possem: me per illam trahere vellens nunc ascendendo: nunc descendendo dummodo puenire possem ad gloriam dei. de qua propter supbia meam cecidi.

De Luxuria.

Luxuria detestanda est. quia est peccatum nocuum valdet in corpe qd in anima. Unde apostolus. i. ad Corin. vi. Qui fornicatur in corpus suum peccat. qd luxuria primo maculat ipsum corpus. Omnes enim peccata maculant animam. sed ills corpus et anima. Unde etiam Innocentius de vilitate conditoris humanae. Luxuria non solum maculat animam. sed feedat personam. Unus luxuriosus iam habet quodammodo gehennam in seculo. Ie fero rem luxurie. et igne concupiscetie. Ideo luxuriosus comparatur porco. qd plus delectatur in luto luxurie qd in floribus castitatis. Qd libenter deberemus corporis nostrum in puritate seruare. quia quanto purius nunc seruatur: tanto gloriosius in futura resurrectione erit. Et quanto impurius: tanto plus tunc fetebit si sic decebit. Est enim luxuria peccatum fetens. non solum coram hominibus. sed etiam coram angelis. Quia angelis sunt puri qui nos custodiunt. igitur non modicum